

ZASLÍBENÍ KRISTOVA NÁVRATU

I řekl mi: Slova tato jsou věrná a pravá, a Pán Bůh svatých proroků poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům svým, co se dítí musí brzo. Aj, přijduť rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy této Zj22,6-7kral.

Je důležité, abychom si povšimli, že když říká hle, přijdu rychle, míní tím vsutku rychle, SPĚŠNĚ. Slovo se opakuje ve v.12 a pak ještě ve 20. Třikrát se zde na konci knihy Zj (a tím také na konci celé Bible) opakuje výrok "hle, přijdu rychle". Dejme pozor, nezní tu výrok: Přijdu ZAKRÁTKO či ihned nebo okamžitě nebo dokonce BRZO (!ekum.př.).

Události, které jsme sledovali ve Zjevení počínaje 4.kap., se odehrávají v období ne delším než sedm let. A většina z těch dějů patří dokonce až do druhé poloviny toho sedmiletí. Slova Pána Ježíše zde ve skutečnosti nejsou povzbuzením, že to celé období nebude dlouho trvat. Jakoby říkal:

"Přijdu zakrátko. Budu tam brzy. Ale znamená to, že přijde rychle. Až to období nastane, události vezmou velmi rychlý spád. A tak si buďme vědomi, že nejsme zcela přesní, když hovoříme o "brzkém příchodu Kristově". Sám jsem to tak mnohokrát řekl, přiznává náš kazatel, ale vím, že to není přesný výraz a nepůsobí správný dojem.

Pán Ježíš na tuto knihu tiskne svou vlastní pečeť: Tato slova jsou věrná a pravá. To mimo jiné znamená, že si s nimi nikdo nemá zahrávat, že s nimi nikdo nemůže zacházet po svém. Na příklad tím, že jim někdo bude přikládat duchovní význam, i když je řeč o konkrétních věcech, lidech či bytostech. Nebo že je bude snižovat na bezvýznamné syboly. Věřím, že náš Pán mluví o skutečnosti.

Na začátku knihy Zj bylo vysloveno požehnání těm, kdo čtou a slyší a zachovávají tato slova. Na závěr Pán Ježíš opakuje požehnání pro ty, kdo tato slova zachovávají. Je to kniha, která nemá jen uspokojit přirozenou zvědavost člověka, ale má být živou knihou, která vykonává svůj vliv.

Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. Zj22,8kral.

Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. Neboť jsem spoluslužebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, kteříž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj. Zj22,9kral.

Opět se setkáváme s Janovým často se opakujícím a teď už posledním prohlášením, že byl autentickým posluchačem i divákem scén, které jsou zapsány v této knize.

Tento přístup byl uveden už na samém začátku knihy. Jan viděl a slyšel. A Jan byl jakoby přímým účastníkem děje.

Na Jana vše zapůsobilo tak mocně, že měl bezprostřední pohnutku padnout na kolena a před andělem, který mu všechny věci vysvětloval a ukazoval, se klanět. Příměst a pokora anděla by měly upoutat naši pozornost. Ačkoli andělé člověka v té hierarchii stvoření svým způsobem převyšují, tento anděl, čili posel, se ztotožňuje s Janem a ostatními proroky jako jejich spoluslužebník. Byl prostě poslem, který měl člověku zprostředkovat Boží slovo. Ale veškerou poctu, která by mu mohla připadnout, směřuje k Bohu. Tím tento zvláštní mocný nebeský posel jen potvrzuje, že Kristus je středem, nejdůležitějším bodem celé knihy Zjevení. Neztráťme jej z očí!

Potom řekl mi: Nezapečeťuj slov proroctví knihy této; neboť jest blízko čas. Zj22,10kral.

Nezapečeťuj slov proroctví této knihy. Prorok Daniel kdysi mnoho staletí před Janem dostal pokyn, aby slova proroctví, které mu bylo svěřeno, zapečetil. Do naplnění těch slov totiž měla uplynout ještě hodně dlouhá doba (viz Dn12,4).

Popravdě řečeno, ani my jsme v naší době, ve 20.století, ještě nedospěli k sedmdesátému týdnu Danielovu... Naproti tomu proroctví dané Janovi bylo už tehdy, když je slyšel a psal, v procesu svého naplňování. V následujících devatenácti staletích církev procházela časovými úseky znázorněnými svým způsobem životem a chováním sedmi církví, jak jsme je před časem probírali dle kap.2-3.

Nyní ovšem přichází ze zvláštních textů jakoby ještě zvláštnější...:

Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlni se ještě; a svatý posvěť se ještě Zj22,11kral.

Kdo škodí (křivdí /ek)... kdo smrdí (je pošpiněn /ek). McGee vysvětluje, že pravděpodobně je tu obnažen úděsný stav ztracených lidí, dokonce ve větší míře než před Velkým bílým trůnem v kap.20. Hříšný stav ztracených lidí zůstává. Je věčný, i když není statický. Je tu naznačeno, že kdo je bezbožný (či nespravedlivý, nebo jinak kdo křivdí), bude stále bezbožnější. Bude mu to dovoleno. A kdo páchne, ať páchne ještě. Situace ztracených lidí jde od zlého k horšímu, až se nakonec každý z nich stane jakousi hříšnou zrůdou. Strašné pomýšlení!

Na druhé straně ani stav Božích služebníků v téže době není statický, jednou provždy daný. Pokračují ve svém růstu ve spravedlnosti a svatosti. Čteme si, že i v miléniu rozmnožování toho knížetství a pokoje nebude konce Iz9,7. Jak slavná, okouzující vyhlídka pro Boží dítě! Celou věčnost budeme mít k dispozici, abychom poznávali stále víc.

A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho. Zj22,12kral.

Jáť jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, první i poslední. Zj22,13kral.

Je tady naznačen, nebo vlastně už jen shrnut takový zvláštní Boží program. A Církev by měla tento Boží program znát. Pokud jde o mluvčího, těchto slov, náš učitel říká, že buď tu anděl tlumočí Ježíšův osobní vzkaz anebo sám Pán vstupuje do děje a promlouvá. Náš Pán slíbil, že opět přijde. Prohlásil to osobně. Žádný věřící, pilný čtenář Pisma nemůže o tomto veledůležitém a zcela osobním příslibu Pána Ježíše pochybovat nebo jej popřít.

Pán Ježíš osobně odmění každého jednotlivého věřícího. Ty v církvi, kteří prožili vtržení, a také ty z Izraele a z pohanů, kteří se dočkali jeho návratu na zem a vyhlášení tisíciletého království.

Je to malý zázrak, když Apoštol Pavel vyjadřuje svoji zvláštní podmanivou touhu:

Abych poznal jej a moc vzkříšení jeho, i společnost utrpení jeho, připodobňuje se k smrti jeho, zda bych tak přišel k vzkříšení z mrtvých. Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i uchvátiti mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše.

Bratři, jáť nemám za to, že bych již dosáhl; ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši Fp3,10-14/kr.

Jak vidíme v našem textu Zj, Pán Ježíš ve své božské svrchovanosti znovu prohlašuje: Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. Těmito slovy knihu svého Zjevení při diktování Janovi zahájil a teď ji týmiž slovy vlastně uzavírá.

Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města. Vně pak budou psi a čarodějníci, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí lež. Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní Zj22,14-16kral.

Jen krví obmytí věřící, kteří dovolili, aby Pán Ježíš proměnil jejich život, mají právo přicházet ke stromu života a branami vstupovat do svatého města (viz Ef1,7-12).

S odpůrci, kteří odmítli, či jak je to zde řečeno "se psy", to v Písmu dopadá poněkud špatně. Psi byli ve starověku odklizeči zdechlin. Jako hyeny, byli považováni za nečistá zvířata. "Psi" bylo někdy také označení pro pohany (viz Mt15,21-28) a na druhé straně toto slovo vidíme jako Pavlovo pojmenování pro judaisty, kteří se namísto Pána Ježíše drželi především zákona (viz Fp3,2).

McGee vysvětluje tento text tím, že Pán Ježíš zřejmě poslal svého anděla s mimořádným osobním poselstvím: Já Ježíš. I když má řadu jiných jmen či právoplatných titulů, používá jméno, které vyjadřuje jeho spasitelné poslání. Používá jméno, které přijal, když na sebe vzal lidskou podobu. Je to jméno, které kromě něho nikdo z lidí nezná. My Boží děti se chystáme trávit věčnost v jeho přítomnosti, v soustředění se na něho, na jeho osobu. Tam nebudeme mluvit o ničem jiném. On bude absolutní dominantou našich myšlenek i předmětem našich rozhovorů.

Má jméno kořen a rod Davidův, což má vztah k židovství, ke SZnu. Ale pro Církev je mimo jiné hvězdou jasnou a jitřní. A tím je znamením, že záhy vyjde Slunce. SZ končil příslibem, že vzejde Slunce spravedlnosti a na jeho paprscích bude zdraví.

Nyní, milí posluchači, přichází na řadu ZÁVĚREČNÉ POZVÁNÍ A VAROVÁNÍ.
A Duch i nevěsta řkou: Pod'. A kdož slyší, reiž: Přid'. A kdož žízní, přijdiž, a kdo
chce, nabeř vody života darmo. Zj22,17kral.

Nevěstou je nepochybně církev. Je tu dvojnásobné pozvání. Jedno je adresováno
kristu, aby přišel. Ale implicitně, čili nevyjádřeně v samotném smyslu textu zde zní
pozvání i pro hříšníky. Aby přišli ke Kristu dřív než se Pán Ježíš vrátí.

Jistě jste si povšimli skutečnosti, že v současné době je na světě Duch svatý, který se připojuje k
modlitbě církve, když volá, Pane Ježíši, přijď už, přijď!

Duch svatý zde koná dílo Pána Ježíše. Mimo jiné usvědčuje a pak také proměňuje lidi. Působí skrze
psané Boží Slovo, jež oživuje, a pak také skrze církev, která jeho slovo hlásá. Lidé jsou zváni, aby
přišli a nabrali vodu života.

Pán Ježíš vystoupil a zvolal: Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! J7,37

Už ve SZně znělo podobné úžasné pozvání: "Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojd'te k vodám,...
pojd'te a kupujte bez peněz a bez placení" Iz55,1.

Tohle pozvání, milí přátelé, zaznívá i dnes. Jestli se vám zhnusilo pít ze zkažených zdrojů tohoto
světa, Pán Ježíš vás zve, abyste přišli k němu. Jak vzácné pozvání!

Ovšem současně s pozváním k Pánu Ježíši zde nacházíme varování pro zacházení s
touto knihou. Je to varování, které někteří komentátoři rádi vztahují na celou Bibli a
na zacházení s ní:

Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova prorocství této knihy: Kdo k nim něco přidá, tomu přidá Bůh
ran popsaných v této knize. A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto prorocství, tomu Bůh odejme
podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize. Zj22,18-19ek
Pozoruhodné zde je, že náš učitel, Dr.McGee tyto verše blíže nekomentuje. Samy o
sobě jsou zřetelnou výstrahou pro svévolnou manipulaci s knihou Zj i s Písmem jako
celkem...

Skutečné rozloučení s knihou Zj, milí posluchači, obsahuje vlastně poslední

ZASLÍBENÍ A MODLITBU nebo přesněji řečeno volání nevěsty...

Takť praví ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane
Ježíši. Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen Zj22,20-21kral.

Přijdu rychle a nikoli BRZO, opravuje většinu nám dostupných překladů Dr.McGee.

Přijď, Pane Ježíši, volá ze srdce každý opravdový věřící, který se oddal Pánu
Ježíši a který jej upřímně miluje.

A poslední věta zní: Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen. SZ končil klatbou. NZ
končí tímto požehnáním, přáním milosti věřícím. Milost je nabízena všem, ale jestli někdo (bez
ohledu na jeho původ či vynikající vlastnosti) tu velkorysou Boží nabídku v Pánu Ježíši odmítne,
musí počítat s neblahými důsledky, o kterých byla řeč docela nedávno.

Milost je člověku stále nabízena. Milost je totiž jedinou Boží cestou k záchraně hříšníků. Už jsi ji
přijal? milý posluchači? Už ji máš, těšíš se zní? Bůh ti svou milost v Pánu Ježíši ještě dnes nabízí...